

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீ ரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீ ரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீ பத்மாவதி ஸமேத ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீ அரவிந்தவல்லி ஸமேத ஸ்ரீ பத்ரிநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹாதேசிகன் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்வாமி வேதாந்ததேசிகன் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரம்

(மூலம், எளிய தமிழ்நடை)

அதிகாரம் 30

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்

ஸ்ரீ அஹோபில தாஸன் க. ஸ்ரீதரன்

(Email: sridharan_book@yahoo.co.in)

www.namperumal.com / namperumal.wordpress.com

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸம்ப்ரதாய ப்ரக்ரியா பாகம்

30. ஆசார்ய க்ருத்ய அதிகாரம்

(ஆசார்யனுக்கு உள்ள கடமைகள்)

மூலம் –

அதிஜிகமிஷு: ஆத்யம் தாம திவ்யம் த்ரிதாம்ந:
க்ருத விவித பரீக்ஷா சோதிதே க்வ அபி பாத்ரே
அநக குண தசாயாம் ஆஹித ஸ்நேஹம் ஆர்ய:
ப்ரதிசதி நிரபாயம் ஸம்ப்ரதாய ப்ரதீபம்

பொருள் – திருப்பாற்கடல், ஸூர்யமண்டலம் மற்றும் ஸ்ரீவைகுண்டம் ஆகிய மூன்று உயர்ந்த இடங்களைக் கொண்டுள்ளவனாகிய ஸர்வேச்வரனுடையதும், முதன்மையானதும், திவ்யமானதும் ஆகிய பரமபதத்தை அடையவேண்டும் என்று விரும்பும் ஆசார்யன் செய்வது என்னவென்றால்: தகுந்த சாஸ்த்ரங்களில் கூறப்பட்டதான பலவிதமான சோதனைகள் மூலம் தகுதியானவன் என்று ஏற்கப்படும் ஒரு சிஷ்யனைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்; அப்படிப்பட்ட உயர்ந்த குணங்கள் கொண்ட அந்த சிஷ்யன் என்னும் விளக்கில், மிகுந்த வாத்ஸல்யம் என்னும் எண்ணையை ஊற்றி, அழிவற்றதான ஸம்ப்ரதாயம் என்னும் தீபத்தை அளிக்கிறார்.

உபதேசங்களை யாருக்கு உபதேசம் செய்யவேண்டும், செய்யக்கூடாது

மூலம் – இப்படி “குருர்கரியாந்” என்றும், “தமிமம் ஸர்வஸம்பந்நம் ஆசார்யம் பிதரம் குரும்” என்றும் சொல்லுகிறபடியே, பரமாசார்யனான ஸர்வேச்வரன் முதலாக ஸதாசார்ய ஸம்ப்ரதாய ஸமாகதங்களாய் ஸம்ஹீ ஸ்தந்யம் போலே விஜாதீயர்க்கு ரஸம் தெரியாத ரஹஸ்ய த்ரயார்த்தங்களை ஸங்க்ரஹேண சேர்த்துத் தாங்களும் அநுஸந்தித்து, “யோ கோபாயதி அயோக்யாநாம் யோக்யாநாம் ஸம்ப்ரயச்சதி | இமம் அர்த்தம் ஸ மாந்யோ மே

ஸ்வஸ்தி வ: அஸ்து வ்ரஜாமி அஹம்”, “இதம் தே நாதபஸ்காய நாபக்தாய கதாசந | ந சாக்ச்ருஷவே வாச்யம் ந ச மாம் ய: அப்யஸூயதி”, “ய இமம் பரமம் குஹ்யம் மத் பக்தேஷு அபி தாஸ்யதி | பக்திம் மயி பராம் க்ருத்வா மாமேவைஷ்யத்ய ஸம்சய:”

விளக்கம் - இப்படியாக கீதை (11-43) - குரூர்கரியாந் - நீயே குருவாகவும் செயலாற்றுகிறாய் - என்றும், மஹாபாரதம் சபாபர்வம் (41-21) - தமிழம் ஸர்வஸம்பந்நம் ஆசார்யம் பிதரம் குரும் - ஸஹாதேவன், “ஆசார்யனாகவும், தந்தையாகவும், குருவாகவும் உள்ள க்ருஷ்ணனே அனைத்துவிதங்களிலும் கொண்டாடத்தக்கவன்” - என்றும் கூறுவதற்கு ஏற்ப, ஸர்வேச்வரனே முதல் ஆசார்யனாக உள்ளான். அவனிடமிருந்து நமது ஸம்ப்ரதாய ஆசார்ய பரம்பரை தொடங்குகிறது. இத்தகைய ஆசார்யர்களால் மூன்று மந்த்ரங்களுடைய (திருமந்த்ரம், த்வயம், சரமச்லோகம்) ஆழ்பொருள்கள் ஒன்றாகத் திரட்டப்பட்டு, எல்லையற்ற சுவையுடன் கூடியதாக அளிக்கப்படுகிறது. பெண் சிங்கத்தின் பாலுடைய சுவையை அறியாதவர்கள் போன்று, மற்ற மதத்தினரால் இந்தச் சுவையை அறிய இயலாது. இந்த மூன்று மந்த்ரங்களுடைய ஆழ்பொருளைச் சுருக்கி, அதனையே ஆசார்யன் எப்போதும் எண்ணியபடி உள்ளார். அதன் பின்னர் அவர் எவ்விதம், யாருக்கு உபதேசிக்கவேண்டும் என்பதை அடுத்துள்ள பலச்லோகங்கள் கூறுகின்றன: ஸாத்வத ஸம்ஹிதை (24-375) - யோ கோபாயதி அயோக்யாநாம் யோக்யாநாம் ஸம்ப்ரயச்சதி | இமம் அர்த்தம் ஸ மாந்யோ மே ஸ்வஸ்தி வ: அஸ்து வ்ரஜாமி அஹம் - இந்த ஆழ்பொருளைக் கேட்கும் தகுதி இல்லாதவர்களுக்கு இவற்றை மறைத்தும், கேட்கும் தகுதி உள்ளவர்களுக்கு இவற்றை உபதேசித்தும் செய்பவர்கள் என்னால் கொண்டாடப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு நன்மையே உண்டாகும் என நான் உரைக்கிறேன் - என்றும், கீதை (18-67) - இதம் தே நாதபஸ்காய நாபக்தாய கதாசந | ந சாக்ச்ருஷவே வாச்யம் ந ச மாம் ய: அப்யஸூயதி - இவ்விதம் நான் உனக்கு உபதேசித்தவற்றை தவம் புரியாதவனுக்கும், பக்தி அற்றவனுக்கும், கேட்பதற்கு விருப்பம் அற்றவனுக்கும், என்னிடம் பொறாமை கொண்டவனுக்கும் உபதேசித்தக் கூடாது - என்றும், கீதை (18-68) - ய இமம் பரமம் குஹ்யம் மத் பக்தேஷு அபி தாஸ்யதி | பக்திம் மயி பராம் க்ருத்வா மாமேவைஷ்யத்ய ஸம்சய: - யார் ஒருவன் என்னிடம் மிகுந்த ப்ரேமையுடன் கூடிய பக்தி கொண்டவனாக இருந்தபடி, இந்த உயர்ந்த சாஸ்த்ரத்தை எனது பக்தர்களுக்கு உரைப்பானோ, அவன் என்னையே அடைகிறான் என்பதில் ஐயம் இல்லை - என்றும் கூறப்படுகிறது.

மூலம் – “நாவேதநிஷ்டா ஜநஸ்ய ராஜந் ப்ரதேயம் ஏதத் பரமம் த்வயா பவேத் | விவித் ஸமாநஸ்ய விபோதகாரகம் ப்ரபோதஹேதோ: ப்ரணதஸ்ய சாஸநம்”, “ந தேயம் ஏதச்ச ததா அநுதாத்மநே சடாய க்லீபாய ந ஜிஹ்யபுத்தயே | ந பண்டிதஜ்ஞாய பரோபதாபிநே தேயம் த்வயேதம் விநிபோத யாத்ருசே”, “ச்ரத்தாந்விதாயத குணாந்விதாய பராபவாதாத்விரதாய நித்யம் | விசுத்தயோகாய புதாய சைவ க்ரியாவதே அத க்ஷமிணே ஹிதாய”, “விவித்த சீலாய விதிப்ரியாய விவாதபீதாய பஹுச்ருதாய | விஜாநதே சைவ ததா ஹிதக்ஷமாதமாய நித்யாத்ம ஸமாய தேஹிநாம்”, “ஏதைர் குணைர் ஹீநதமே ந தேயம் ஏதத் பரம் ப்ரஹ்ம விசுத்தமாஹு: | ந ச்ரேயஸா யோக்ஷ்யதி தாத்ருசே க்ருதம் த்ரம் ப்ரவக்தாரமபாத்ரதாநாத்”, “ப்ருத்வீமாம் யத்யபி ரத்நபூர்ணாம் தத்யாந்ந தேயம் த்விதமவ்ரதாய | ஜிதேந்த்ரியாயைதத ஸம்சயம் தே பவேத் ப்ரதேயம் பரமம் நரேந்த்ர”, “கரால மா தே பயமஸ்து கிஞ்சித் ஏதத் பரம் ப்ரஹ்ம ச்ருதம் த்வயா அத்ய | யதாவத் உக்தம் பரமம் பவித்ரம் விசோகம் அத்யந்தம் அநாதிமத்யம்”

விளக்கம் – மஹாபாரதம் சாந்திபர்வம் (313-33 முதல் 38: வசிஷ்டர் உரைப்பது) - நாவேதநிஷ்டா ஜநஸ்ய ராஜந் ப்ரதேயம் ஏதத் பரமம் த்வயா பவேத் | விவித் ஸமாநஸ்ய விபோதகாரகம் ப்ரபோதஹேதோ: ப்ரணதஸ்ய சாஸநம் – ராஜனே! உண்மையை அறியவேண்டும் என்று விருப்பம் கொண்டு, அத்தகைய ஞானத்தை அடைவதற்காக வந்து வணங்கி நிற்பவனுக்கு ஞானத்தை அளிக்கவல்ல இந்த சாஸ்த்ரத்தை, வேதங்களில் இழியாதவனுக்கு உபதேசித்தல் கூடாது – என்றும், ந தேயம் ஏதச்ச ததா அநுதாத்மநே சடாய க்லீபாய ந ஜிஹ்யபுத்தயே | ந பண்டிதஜ்ஞாய பரோபதாபிநே தேயம் த்வயேதம் விநிபோத யாத்ருசே – இதனைப் பொய் கூறுபவனுக்கும், வஞ்சகம் நிறைந்தவனுக்கும், நபும்ஸகனுக்கும், தாழ்ந்த புத்தி கொண்டவனுக்கும், தன்னை மேதையாக எண்ணுபவனுக்கும், மற்றவர்களைத் துன்புறுத்துபவனுக்கும் உரைத்தல் கூடாது; யாருக்கு உரைக்கலாம் என நான் கூறக் கேட்பாயாக – என்றும், ச்ரத்தாந்விதாயத குணாந்விதாய பராபவாதாத்விரதாய நித்யம் | விசுத்தயோகாய புதாய சைவ க்ரியாவதே அத க்ஷமிணே ஹிதாய || விவித்த சீலாய விதிப்ரியாய விவாதபீதாய பஹுச்ருதாய | விஜாநதே சைவ ததா ஹிதக்ஷமாதமாய நித்யாத்ம ஸமாய தேஹிநாம் – ச்ரத்தை நிறைந்தவனுக்கும், சிறந்த குணங்கள் கொண்டவனுக்கும், மற்றவர்களைத் தூற்றாதவனுக்கும், சிறந்த வாதங்களை ஏற்பவனுக்கும், உபதேசங்களை உள்வாங்கும் திறன் கொண்டவனுக்கும், சிறந்த ஒழுக்கம் உள்ளவனுக்கும், கர்மங்களை இயற்றும்போது உண்டாகும் துன்பங்களைப்

பொறுப்புவனுக்கும், உலகத்திற்கு நன்மையை மட்டுமே விரும்புவனுக்கும், தனிமையில் வசிக்க விரும்புவனுக்கும், சாஸ்த்ரங்களை அறிவதில் மகிழ்வனுக்கும், பயனற்ற வாதங்களைக் கண்டு அஞ்சுவனுக்கும், ஆசார்யனிடமிருந்து அறிந்தவனுக்கும், செய்ந்நன்றி நிறைந்தவனுக்கும், பொறுமை மற்றும் இரக்கம் நிறைந்தவனுக்கும், நித்யமாக உள்ள அனைத்து ஆத்மாக்களையும் தன்னைப் போன்றே எண்ணுபவனுக்கும் உபதேசிக்கலாம் - என்றும், ஏதாற் குணைர் ஹீந்தமே ந தேயம் ஏதத் பரம் ப்ரஹ்ம விசுத்தமாஹு: | ந ச்ரேயஸா யோக்ஷ்யதி தாத்ருசே க்ருதம் தர்ம ப்ரவக்தாரமபாத்ரதாநாத் - இத்தகைய நற்குணங்கள் அற்றவனுக்கு, தூய்மையான பரப்ரஹ்மம் குறித்து உபதேசிக்கும் இந்தச் சாஸ்த்ரத்தை உபதேசம் செய்தல்கூடாது என்று முன்னோர்கள் கூறுகிறார்கள். இதனை மீறி உபதேசம் செய்தால் எந்தவிதமான நன்மையும் உண்டாகாது - என்றும், ப்ருத்வீமாம் யத்யபி ரத்நபூர்ணாம் தத்யாந்ந தேயம் த்விதமவ்ரதாய | ஜிதேந்த்ரியாயைதத ஸம்சயம் தே பவேத் ப்ரதேயம் பரமம் நரேந்த்ர - ராஜனே! இந்த உலகில் உள்ள அனைத்து இரத்தினங்களையும் தக்ஷிணையாக அளித்தால் கூட, வ்ரதம் இல்லாத ஒருவனுக்கு இந்தச் சாஸ்த்ரத்தை உபதேசித்தல் கூடாது. புலன்களைத் தன்வசப்படுத்திய ஒருவனுக்கு, இதனை உபதேசிக்கலாம் - என்றும், கரால மா தே பயமஸ்து கிஞ்சித் ஏதத் பரம் ப்ரஹ்ம ச்ருதம் த்வயா அத்ய | யதாவத் உக்தம் பரமம் பவித்ரம் விசோகம் அத்யந்தம் அநாதிமத்யம் - ராஜனே! நீ அச்சம் கொள்ளவேண்டாம். பரப்ரஹ்மம் குறித்த சாஸ்த்ரத்தை நீ இப்போது கேட்டாய். தொடக்கம், மத்யம் மற்றும் முடிவு அற்றதும் துன்பம் இல்லாததும் தூய்மையானதும் ஆகிய பரப்ரஹ்மம் குறித்து உனக்கு உள்ளது உள்ளபடி கூறப்பட்டது - என்றும் கூறியது காணலாம்.

மூலம் - “வித்யயைவ ஸமம் காமம் மர்தவ்யம் ப்ரஹ்மவாதிநா | ஆபத்யபி ச கோராயாம் நத்வேநாமிரிணே வபேத்”, “ஏகதஸ்த்வவர்கார்த்தம் அநுஷ்டாநாதிகௌசலம் | லோகாந் அநுஸாரஸ்த்வேகத்ர குரு: பச்சாத் உதீரித:”, “பவந்தி பஹுவோ மூர்கா: க்வசித் ஏகோ விசுத்ததி: | த்ராஸித: அபி ஸதா மூர்கை: அசலோ ய: ஸ புத்திமாந்”, “ந விச்வாஸ: க்வசித் கார்யோ விசேஷாத்து கலௌ யுகே | பாபிஷ்டா வாதவர்ஷேண மோஹயந்த்ய விசக்ஷணாந்”, “கோபயந்நாசரேத் தர்மம் நாப்ருஷ்ட: கிஞ்சித் உச்சரேத் | ப்ருஷ்ட: அபி ந வதேத் அர்தம் குஹ்யம் ஸித்தாந்தம் ஏவ ச”, “ஆச்ரிதாயாதி பக்தாய சாஸ்த்ர ச்ரத்தாபராய ச | ந்யாயேந ப்ருச்சதே ஸர்வம் வக்தவ்யம் செளசயோகிநே”, “ஆத்ம பூஜார்த்தம்

அர்தார்தம் டம்பார்தம் அபி கிந்நதீ: | அயோக்யேஷு வதந் சாஸ்த்ரம் ஸந்மார்காத்
 ப்ரஸ்யுதோ பவேத்”, “ஊஷரே நிவபேத்விஜம் ஷண்டே கந்யாம் ப்ரயோஜயேத் |
 ஸ்ருஜேத்வா வாநரே மாலாம் நாபத்ரே சாஸ்த்ரம் உத்ஸ்ருஜேத்” என்றும், “ந
 நாஸ்திகாயாந்ருஜவே நாபக்தாய கதாசந | நைவ ஹிம்ஸாபிருசயே ந லுப்தாய விசேஷத:”,
 “தாதவ்யோ மந்த்ரராஜ: அயம் மந்த்ர: அயம் ந ஹி தாத்ருச: | ருஜவே குருபக்தாய
 வைஷ்ணவாய விசேஷத:”, “ஸர்வப்ராண்யநுகூலாய தாதவ்யோ தேசிகேந து” என்றும்,

விளக்கம் - மநு ஸ்ம்ருதி (2-113) – வித்யயைவ ஸமம் காமம் மர்தவ்யம் ப்ரஹ்மவாதிநா |
 ஆபத்யபி ச கோராயாம் நத்வேநாமிரிணே வபேத் – ப்ரஹ்மத்தைக் குறித்த உபதேசம்
 பெறத்தக்க சிஷ்யன் கிட்டவில்லையென்றால், தான் அறிந்த வித்யையுடன்
 இறக்கவேண்டும். கோரமான ஆபத்து உண்டானாலும், ப்ரஹ்மவித்யையை தகாத
 நிலத்தில் விதைக்கக்கூடாது – என்றும், சாண்டில்ய ஸ்ம்ருதி (4-251 முதல் 259) – மூர்காச்ச
 பண்டிதம் மந்யா அதர்மா தார்மிகா இவ | தர்மயுக்தாந் ப்ரபாதந்தே ஸாதூநாம்
 லிங்கமாஸ்திதா: - மூடர்கள் தங்களைப் பண்டிதர்களாக எண்ணிக்கொண்டு தாங்கள்
 அதர்மத்தைப் பின்பற்றினாலும் தர்மவான்கள் போன்று தங்களை வெளிப்படுத்திக்
 கொண்டு, ஸாதூக்கள் போன்ற வேஷம் பூண்டு அனைவரையும் துன்புறுத்துகிறார்கள் –
 என்றும், ஏகதஸ்த்வபவர்கார்த்தம் அநுஷ்டாநாதிகௌசலம் | லோகாந்
 அநுஸாரஸ்த்வேகத்ர குரு: பச்சாத் உதீரித: - ஒரு பக்கம் மோக்ஷம் செல்வதற்கான
 செயல்களைச் சரியானபடி செய்து வருவதாகக் காண்பித்துக் கொண்டு, மறு பக்கம்
 உலகியல் வாழ்க்கையை நடத்தியபடி உள்ள ஆசார்யன் இழியப்படுகிறான் – என்றும்,
 பவந்தி பஹவோ மூர்கா: க்வசித் ஏகோ விசுத்ததீ: | த்ராஸித: அபி ஸதா மூர்கை: அசலோ
 ய: ஸ புத்திமாந் – தீய அறிவு நிறைந்தவர்கள் பலர் உள்ளனர். கலங்காத தூய்மையான
 அறிவு கொண்டவன் சிலரில் ஒருவனே உள்ளான். தீய அறிவு நிறைந்தவர்களால்
 அச்சுறுத்தப்பட்டாலும் கலங்காமல் உள்ளவனே புத்து உள்ளவன் ஆவான் – என்றும், ந
 விச்வாஸ: க்வசித் கார்யோ விசேஷாத்து கலௌ யுகே | பாபிஷ்டா வாதவர்ஷேண
 மோஹயந்த்ய விசக்ஷணாந் – யாரிடமும் மிகவும் எளிதாக விச்வாஸம் கொள்ளக்கூடாது.
 குறிப்பாக கலியுகத்தில் எச்சரிக்கையாக இருக்கவேண்டும். பாபம் நிறைந்தவர்கள் தகாத
 வாதங்களால் மயக்குவார்கள் – என்றும், கோபயந்நாசரேத் தர்மம் நாப்ருஷ்ட: கிஞ்சித்
 உச்சரேத் | ப்ருஷ்ட: அபி ந வதேத் அர்தம் குஹ்யம் ஸித்தாந்தம் ஏவ ச – தர்மங்களுடைய
 நுட்பங்களை மறைத்தபடி தர்மம் செய்யவேண்டும். ஒருவன் கேட்காமல் எதனையும்

உரைத்தல் கூடாது. அவ்விதம் கேட்கப்பட்டாலும் ரஹஸ்யங்களையும் ஸித்தாந்தங்களையும் வெளியிடக்கூடாது - என்றும், ஆச்ரிதாயாதி பக்தாய சாஸ்த்ர ச்ரத்தாபராய ச | ந்யாயேந ப்ருச்சதே ஸர்வம் வக்தவ்யம் செளசயோகிநே - ஆழ்ந்த பக்தியுடனும், சாஸ்த்ரங்களின் மீது மிகுந்த ஈடுபாட்டுடனும், தூய்மையுடனும் வந்து தகுந்த ந்யாயத்துடன் வேண்டி நிற்பவனுக்கு அனைத்து சாஸ்த்ரங்களையும் உபதேசித்தல் வேண்டும் - என்றும், ஆதம் பூஜார்த்தம் அர்தார்தம் டம்பார்தம் அபி கிநந்தீ: | அயோக்யேஷு வதந் சாஸ்த்ரம் ஸந்மார்காத் ப்ரச்யுதோ பவேத் - தன்னை மற்றவர்கள் வணங்கவேண்டும் என்பதற்காகவும், செல்வத்தை ஈட்டுவதற்காகவும், டம்பத்திற்காகவும் தகுதி அற்றவர்களுக்கு சாஸ்த்ரங்களை உரைத்தல் கூடாது. அவன் துன்ப நிலையில் இருந்தபடி அவ்விதம் செய்தாலும் முறை தவறியவனே ஆகிறான் - என்றும், ஊஷரே நிவபேத்விஜம் ஷண்டே கந்யாம் ப்ரயோஜயேத் | ஸ்ருஜேத்வா வாநரே மாலாம் நாபத்ரே சாஸ்த்ரம் உத்ஸ்ருஜேத் - உவர் நிலைத்தில் விதையை விதைக்கலாம், நபும்ஸகனுக்குப் பெண்ணைத் திருமணம் செய்து கொடுக்கலாம், குரங்கிடம் மலர்மாலையை அளிக்கலாம், ஆனால் தகாதவனுக்கு சாஸ்த்ரத்தை உபதேசம் செய்தல் கூடாது - என்றும், ஸாத்யகி தந்த்ரம் - ந நாஸ்திகாயாந்ருஜவே நாபக்தாய கதாசந | நைவ ஹிம்ஸாபிருசயே ந லுப்தாய விசேஷத: நாஸ்திகன், நேர்மை அற்றவன், பக்தி அற்றவன், மற்றவர்களுக்குத் துன்பம் செய்பவன், லோபி ஆகியோருக்கு எப்போதுமே உயர்ந்த இந்த மந்த்ரத்தைக் கூறுதல் ஆகாது - என்றும், ஸாத்யகி தந்த்ரம் - தாதவ்யோ மந்த்ரராஜ: அயம் மந்த்ர: அயம் ந ஹி தாத்ருச: | ருஜவே குருபக்தாய வைஷ்ணவாய விசேஷத: || ஸர்வப்ராண்யநுகூலாய தாதவ்யோ தேசிகேந து - இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு மந்த்ரராஜமான இதனை உரைத்தல் கூடாது. நேர்மை உள்ளவன், ஆசார்ய பக்தி கொண்டவன், விஷ்ணுவை ஆராதிப்பவன், அனைத்து உயிர்களுக்கும் நன்மையைச் செய்பவன் ஆகியோருக்கு இந்த மந்த்ரத்தை உபதேசிக்கலாம் - என்றும்.

மூலம் - “தொண்டர்க்கமுதுண்ணச் சொல்மாலைகள் சொன்னேன்”, “அந்தாதி மேலிட்டு அறிவித்தேன் ஆழ்பொருளைச் சிந்தாமல் கொண்மின் நீர் தேர்ந்து” என்று ஸ்ரீஸாத்வத பகவத்கீதா வஸிஷ்ட கராலஸம்வாத சாண்டில்யஸ்ம்ருதி இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே சரண்யன் அநுமதி பண்ணும்படிக்கு ஈடான ஸாத்விகதா ஆஸ்திக்யாதி குணங்களையுடைய,

விளக்கம் – திருவாய்மொழி (9-4-9) - தொண்டர்க்கமுதுண்ணச் சொல்மாலைகள் சொன்னேன் – என்றும், நான்முகன் திருவந்தாதி (1) - அந்தாதி மேலிட்டு அறிவித்தேன் ஆழ்பொருளைச் சிந்தாமல் கொண்மின் நீர் தேர்ந்து – என்று கூறுவதற்கு ஏற்ப ஸ்ரீஸாத்வத ஸம்ஹிதை, ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை, மஹாபாரதத்தில் உள்ள “வஸிஷ்ட கரால உரையாடல்கள்”, சாண்டில்ய ஸ்ம்ருதி ஆகியவற்றில் உரைத்தபடியே, சரணம் புகத் தக்கவனாக உள்ள ஸர்வேச்வரன் ஏற்பதற்கு ஈடாக உள்ளதான ஆஸ்திகம் முதலான சிறந்த குணங்களைக் கொண்டவர்களாக.

மூலம் – “அபயம் ஸத்த்வ ஸம்சுத்தி: ஜ்ஞாநயோக வ்யவஸ்திதி: | தாநம் தமச்ச யஜ்ஞச்ச ஸ்வாத்யாயஸ்தப ஆர்ஜவம்”, “அஹிம்ஸா ஸத்யம் அக்ரோத: த்யாக: சாந்திரபைசநம் | தயா பூதேஷ்வலோலுப்த்வம் மார்தவம் ஹ்ரீரசாபலம்”, “தேஜ: க்ஷமா த்ருதி: செளசம் அத்ரோஹோ நாதிமாநிதா | பவந்தி ஸம்பதம் தைவீம் அபிஜாதஸ்ய பாரத” என்றும், “த்விவிதோ பூதஸர்க: அயம் தைவ ஆஸூர ஏவ ச | விஷ்ணுபக்திபரோ தைவ:” என்றும் சொல்லப்பட்ட தைவப்ரக்ருதிகளுக்கு “ஸம்வத்ஸரம் ததர்தம் வா மாஸத்ரயமதாபி வா | பரீக்ஷய விவிதோபாயை: க்ருபயா நிஸ்ப்ருஹோ வதேத்”, “யத்ருச்சயோபஸந்நாநாம் தேசாந்தர நிவாஸிநாம் | இஷ்டோபதேச: கர்தவ்யோ நாராயண ரதாத்மநாம்” இத்யாதிகளிற் சொன்ன பரீக்ஷாதி மூல குண நிச்சய பூர்வகமாக, “ச்ருதாதந்யத்ர ஸந்துஷ்ட: தத்ரைவ ச குதூஹலீ” என்னலாம் அவஸ்தையிலே அஷ்டகர்ணமாக வெளியிட்டு, “டம்போ தர்ப: அதிமாநச்ச க்ரோத: பாருஷ்யமேவ ச | அஜ்ஞாநம் ச அபிஜாதஸ்ய பார்த ஸம்பதமாஸூரீம்” என்றும், “விபரீத: ததா அஸூர:” என்றும் சொல்லப்பட்ட ஆஸூர ப்ரக்ருதிகளுக்கு மறைத்துச் சீரிய தநமுடையார் சேமித்து வாழுமாப்போலே சரிதார்த்தராய் வர்த்திப்பார்கள் பூர்வாசார்யர்கள்.

விளக்கம் – கீதை (16-1) - அபயம் ஸத்த்வ ஸம்சுத்தி: ஜ்ஞாநயோக வ்யவஸ்திதி: | தாநம் தமச்ச யஜ்ஞச்ச ஸ்வாத்யாயஸ்தப ஆர்ஜவம் – எதற்கும் அச்சம் கொள்ளாமல் இருத்தல், ஸத்வ குணத்துடன் இருத்தல், ஆத்ம ஸ்வரூபம் குறித்த சிந்தனையுடன் இருத்தல், தானம் அளித்தல், மனதைத் தன்வசப்படுத்தல், யஜ்ஞம் செய்தல், உபவாஸம் முதலான தவம் செய்தல், வேத அப்யாஸத்தில் ஈடுபடுதல், சொல் வாக்கு செயல் ஆகியவை ஒன்றாக இருத்தல் – என்றும், கீதை (16-2) - அஹிம்ஸா ஸத்யம் அக்ரோத: த்யாக: சாந்திரபைசநம் | தயா பூதேஷ்வலோலுப்த்வம் மார்தவம் ஹ்ரீரசாபலம் – மற்ற உயிர்களுக்கு துன்பம்

உண்டாக்காமை, உண்மையை மட்டுமே உரைத்தல், கோபம் அடையாமல் இருத்தல், நன்மை உண்டாக்காதவற்றைத் துறத்தல், இந்திரியங்களை அடக்குதல், புறங்கூறாமை, அன்புடன் இருத்தல், புலன் விஷயங்களில் பற்று நீங்குதல், மென்மையுடன் இருத்தல், தீமையைச் செய்ய வெட்கம் அடைதல், சபலம் கொள்ளாமை - என்றும், கீதை (16-3) - தேஜ: சூடிமா த்ருதி: செளசம் அத்ரோஹோ நாதிமாநிதா | பவந்தி ஸம்பதம் தைவீம் அபிஜாதஸ்ய பாரத - தீய எண்ணம் கொள்பவர்களால் வெல்ல இயலாமல் இருத்தல், பொறுமையாக இருத்தல், உறுதியுடன் இருத்தல், தூய்மையாக இருத்தல், நற்செயல்களைத் தடுக்காமை, கர்வம் அடையாமல் இருத்தல் ஆகியவை தெய்வீகமான குணம் கொண்டவனுக்கு உள்ள தன்மைகள் ஆகும் - என்றும், ஸ்ரீவிஷ்ணுதர்மம் (109-74) - த்விவிதோ பூதஸர்க: அயம் தைவ ஆஸூர ஏவ ச | விஷ்ணுபக்திபரோ தைவ: - ஸ்ருஷ்டி என்பது தெய்வம் மற்றும் ஆஸூரம் என்னும் இரண்டுவிதமாக உள்ளது. விஷ்ணுவிடம் பக்தியுடன் உள்ளது தெய்வப் பிறவியாகும் - என்றும் உள்ள பல வாக்கியங்கள் மூலமாக தெய்வப் பிறவிகளுடைய தன்மைகள் கூறப்பட்டன. இப்படிப்பட்ட தெய்வப் பிறவிகளை, சாண்டில்ய ஸ்ம்ருதி (1-115) - ஸம்வத்ஸரம் ததர்தம் வா மாஸத்ரயமதாபி வா | பரீசுஷ்ய விவிதோபாயை: க்ருபயா நிஸ்ப்ருஹோ வதேத் - ஆசார்யன் தனது சிஷ்யனை ஒரு வருடம் அல்லது ஆறு மாதம் அல்லது மூன்று மாதம் ஆகியவற்றில் பலவிதமான சோதனைகள் செய்து, அதன் பின்னர் எந்தப் பயனையும் எதிர்பாராமல், தனது க்ருபையை மட்டுமே முன்னிறுத்தி உபதேசிக்கவேண்டும் - என்றும், ஸாத்விக ஸம்ஹிதை (21-45) - யத்ருச்சயோபஸந்நாநாம் தேசாந்தர நிவாஸிநாம் | இஷ்டோபதேச: கர்தவ்யோ நாராயண ரதாத்மநாம் - நாராயணனிடம் எப்போதும் ஈடுபட்டபடி உள்ளவர்கள், மிகுந்த தூரதேசத்திலிருந்து வந்தால், அவர்களுக்கு எந்தவிதமான சோதனையும் இன்று உபதேசம் செய்யவேண்டும் - என்றும் உள்ள வாக்கியங்களின்படி சோதனைகள் மூலமாக அவர்களுடைய குணங்களை உறுதி செய்யவேண்டும். அதன் பின்னர் - ச்ருதாதந்யத்ர ஸந்துஷ்ட: தத்ரைவ ச குதாஹலீ - சாஸ்த்ரங்களைக் கேட்பதில் ஆர்வம் கொண்டும், மற்ற விஷயங்களை அறிவதில் ஆர்வம் அற்றும் - என்று கூறும் நிலையை அடைந்தவுடன், ஆசார்யன் உபதேசிக்கக் கேட்கலாம்படி ரஹஸ்ய அர்த்தங்களை ஆசார்யன் வெளியிடுகிறார். ஆனால் கீதை (16-4) - டம்போ தர்ப: அதிமாந்ச்ச க்ரோத: பாருஷ்யமேவ ச | அஜ்ஞாநம் ச அபிஜாதஸ்ய பார்த ஸம்பதமாஸூரீம் - புகழ் அடையவேண்டும் என்னும் எண்ணத்துடன் தர்மம் செய்தல், செருக்குடன் கூடிய நிலை, கோபம், கடுமை, அறிவற்ற தன்மை - ஆகியவை அஸூரர்களுக்கே உரிய தன்மை ஆகும் - என்றும், விபரீத: ததா

அஸுர: - விபரீதமான அறிவு கொண்ட அஸுரப்பிறவிகள் – என்றும் கூறுவதற்கு ஏர்ப உள்ள அஸுரப்பிறவிகளுக்கு இந்த ரஹஸ்யங்களை ஆசார்யன் மறைப்பார். இப்படியாகச் செல்வம் கொண்டவர்கள் சேமித்து வாழ்வது போன்று ஆசார்யர்கள் வாழ்வர்கள்.

ஆசார்யர்களுடைய உபதேசங்கள்

மூலம் – இவர்கள் “தேஹ இந்த்ரியாதி வ்யதிரிக்தனாய் நித்யனாயிருப்பான் ஓர் ஆத்மா உண்டு. இச் சேதநாசேதநங்கள் இரண்டுமொழிய இவற்றுக்கு அந்தர்யாமியாய் சேஷியாயிருப்பான் ஒரு பரமாத்மா உண்டு. இப்பரமாத்மாவையொழிய இவ்வாத்மாவுக்கு தானும் பிறரும் ரக்ஷகராக மாட்டார்” என்று தத்வத்தையும்.

விளக்கம் – ஆசார்யர்கள், “(அநித்யமான) சரீரம், இந்த்ரியங்கள் ஆகியவற்றைக் காட்டிலும் வேறுபட்டவனும், நித்யமாக உள்ளவனும் ஆகிய ஆத்மா என்னும் ஒருவன் உள்ளான். சேதநங்கள் மற்றும் அசேதநங்களை ஆகியவற்றைக் காட்டிலும் வேறுபட்டவனும், இவற்றுக்கு அந்தர்யாமியாக உள்ளவனும், இவற்றுக்கு எஜமானனும் ஆகிய பரமாத்மா என்னும் ஒருவன் உள்ளான். இந்த ஆத்மாவிற்கு, பரமாத்மா அல்லாமல் வேறு யாரும் காப்பாற்றுபவர்கள் அல்லர்”, என்னும் உண்மைகளையும்.

மூலம் – “அநாதிகாலம் அந்தாதியாக ஸம்ஸாரித்துப் போந்த அடியேனுக்கு இனி ஒரு கர்ப்பவாஸாதி க்லேசம் வாராதபடி திருவடிகளைத் தந்து ரக்ஷித்தருள வேண்டுமென்று ஆசார்யன் ப்ரஸாதித்த குரு பரம்பரா பூர்வக த்வயத்தாலே ஸ்ரீமானான நாராயணன் திருவடிகளை சரணமாகப் பற்றி ஆத்மாத்மீயங்களையும், அவற்றைப் பற்ற வரும் சுமைகளையும் அங்கே ஸமர்ப்பிப்பது” என்று ஹிதத்தையும்.

விளக்கம் – அடுத்ததாக, “எல்லையற்ற காலமாக நான் ஸம்ஸாரத்தில் உழன்றபடி உள்ளேன். இனியும் எனக்கு கர்ப்பவாஸம் (அதாவது மீண்டும் ஒரு பிறவி) முதலான துன்பங்கள் உண்டாகாதவிதமாக உன்னுடைய திருவடிகளை எனக்கு அளித்து என்னை காக்கவேண்டும் என்று உரைத்து, குரு பரம்பரையை முன்னிட்டுக் கொண்டு ஆசார்யன்

உபதேசித்த த்வயம் மூலமாக ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திருவடிகளே சரணம் என்று பற்றவேண்டும். அதனைத் தொடர்ந்து தன்னையும், தனது உடைமைகளையும், பாரங்களையும் அவ்விடம் சமர்ப்பணம் செய்யவேண்டும்” என்று நன்மைகளையும்.

மூலம் – “ஸ்தாசார்யன் காட்டிக் கொடுக்கக் கைக்கொண்ட எம்பெருமான் இனி நம்மை ஒரு படிக்கும் கைவிடான் என்கிற தேற்றத்தோடே இங்கு இருந்த காலம் அவர்க பூர்வ ரஸங்கமான நிரபராத அநுகூல வருத்தியோடே நடப்பது” என்று உத்தரக்ருத்யத்தையும் ஸங்க்ரஹ ருசிகளுக்குச் சுருங்க அருளிச்செய்வார்கள்.

விளக்கம் - “நம்முடைய சிறந்த ஆசார்யன் நம்மை எம்பெருமானிடம் காட்டிக் கொடுத்துள்ளான்; இவ்விதம் நம்மைக் கைக்கொண்ட எம்பெருமான் இனி ஒருபோதும், எந்த நிலையிலும் நம்மைக் கைவிடமாட்டான் என்ற ஆழ்ந்த நம்பிக்கையுடன் வாழவேண்டும். இந்த உலகில் வாழும் காலம் முடிய, இந்த வாழ்க்கையானது மோஷும் பெற்ற பின்னர் அடையும் வாழ்விற்கான ஒரு ஒத்திகையே ஆகும் என்று எண்ணியபடி, எந்தவிதமான அபசாரங்களும் இல்லாதபடி, பகவானுக்கு ஏற்றவிதத்தில் இருக்கவேண்டும்”, என்று ஆத்மசமர்ப்பணம் செய்த பின்னர் செய்யவேண்டியவற்றையும், சுருக்கமாக அறியவிரும்புவர்களுக்காக சுருக்கமாக அருளிச்செய்வார்கள்.

ப்ரத்யேயஸ்து விலக்ஷண: ப்ரக்ருதி தஸ்த்ராதா பதிஸ்தத்பர:
தஸ்மிந்நாத்ம பரார்ப்பணம் ஹித தமம் தச்சேஷ்வருத்தி: பலம்
இத்தம் தத்வ ஹிதே புமர்த்தம் இதி நஸ்த்ரேதா விபக்தம் தநம்
தாயத்வேந தயாதநா: ஸ்வயம் அது: ததாத்மநாம் தேசிகா:

பொருள் – ப்ரக்ருதியைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவனாகிய ஜீவாத்மா அசேதநம் மற்றும் ஈச்வரன் ஆகியவர்களைக் காட்டிலும் வேறுபட்டவன் என்றே எண்ணத் தக்கவன் ஆவான். அவனைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவனாகிய ஈச்வரன், ரக்ஷகன் மற்றும் எஜமானன் என்றும், சேதநம் மற்றும் அசேதநங்களைக் காட்டிலும் வேறுபட்டவன் என்றே எண்ணத் தக்கவன் ஆவான். அப்படிப்பட்ட ஈச்வரனிடம் தனது பொறுப்புகள் அனைத்தையும் சமர்ப்பணம் செய்தல் என்பது மிகுந்த நன்மையானது ஆகும். ஈச்வரன் மற்றும் அவனது அடியார்களுக்கு கைங்கர்யங்களைச் செய்தல் என்பது மிகுந்த பயன் அளிக்கும்.

இப்படியாக தத்வம், நன்மை மற்றும் பயன் என மூன்றுவிதமாகச் செல்வங்கள் உள்ளன. ஆத்மாவை சமர்ப்பணம் செய்த ஆசார்யர்கள், கருணை என்பதையே தங்கள் செல்வமாகக் கொண்டு, மேலே கூறப்பட்ட செல்வத்தில் நமக்குரிய பங்கை, தாங்களாகவே அளித்தனர்.

இந்த ப்ரபந்தத்தில் உள்ளவை வழிவழியாக வந்தவை ஆகும்

மூலம் – இப்படி ரஹஸ்ய த்ரயத்தைப் பற்றின கீழும் மேலும் உள்ள பாசுரங்களை யெல்லாம் வேதாந்த உதயந ஸம்ப்ரதாயமான மடைப்பள்ளி வார்த்தையை ஆசார்யன் பக்கலிலே தாம் கேட்டருளின்படியே கிடாம்பியப்புள்ளார் அடியேனைக் கிளியைப் பழக்குமாப் போலே பழக்கி வைக்க அவர் திருவுள்ளத்தில் இரக்கமடியாகப் பெருமாள் தெளியப் ப்ரகாசிப்பித்து மறவாமற் காத்துப் பிழையறப் பேசுவித்த பாசுரங்கள்.

விளக்கம் – இவ்விதமாக “ரஹஸ்ய த்ரயம்” குறித்து நாம் இதுவரையிலும், இனியும் உள்ள உரைத்த விஷயங்கள் முழுவதும், வேதாந்த சாஸ்த்ரத்திற்கு உதயநர் போன்று உள்ளவரும், திருமடைப்பள்ளியாச்சான் தனக்கு உபதேசம் செய்தவற்றை ஆசார்யனிடம் தான் கேட்டருளியவிதமாக அடியேனுக்கு உபதேசித்தவரும், நம்மைக் கிளிப்பிள்ளை போன்று பழக்கியவரும் ஆகிய கிடாம்பி அப்புள்ளார் அடியேனுக்கு உபதேசம் செய்தவை ஆகும். அவருடைய திருவுள்ளத்தில் உள்ள இரக்கம் காரணமாக, அவர் உபதேசம் செய்த அனைத்தையும் எம்பெருமான் அடியேனுக்கு மிகவும் தெளிவாக்கி, அவற்றை என்றும் மறக்காமலும், பிழை இன்றி உரைக்கும்விதமாகவும் செய்தான். அந்த விஷயங்கள் இவையே ஆகும்.

பாட்டுக்குரிய பழையவர் மூவரைப் பண்டொருகால்
மாட்டுக்கருள் தரு மாயன் மலிந்து வருத்துதலால்
நாட்டுக்கிருள் செக நான்மறையந்தாதி நடை விளங்க
வீட்டுக்கிடை கழிக்கே வெளிகாட்டும் அம்மெய் விளக்கே

பொருள் – அனைவருக்கும் அருள் புரிபவனும், வியக்கவைக்கும் செயல்கள் செய்பவனும் ஆகிய ஸர்வேச்வரன், சிறந்த பாசுரங்கள் கொண்டு தன்னைக் குறித்து பாடத்தக்கவர்களான மூன்று முதலாழ்வார்களையும், முன்பு ஒரு காலத்தில் மிகவும்

நெருக்கமாக நின்று வருத்தினான். அப்போது அவர்களால் அங்கு வெளிப்பட்ட ப்ரபந்தங்கள் என்னும் மெய்யான தீபமானது, இந்த உலகத்தைச் சூழ்ந்துள்ள அறியாமை என்னும் இருள் நீங்குவதற்காகவும், வேதாந்த மார்க்கம் நன்கு தழைப்பதற்காகவும், சிறந்த வழிகளை வெளிப்படுத்தும்.

மருளற்ற தேசிகர் வானுகப்பாலிந்த வையமெல்லாம்
 இருளற்று இறைவன் இணையடி பூண்டுவெண்ணுதலால்
 தெருளற்ற செந்தொழிற் செல்வம் பெருகிச் சிறந்தவர்பால்
 அருளற்ற சிந்தையினால் அழியா விளக்கினரே

பொருள் - அறியாமை என்பது சிறிதும் அற்ற சான்றோர்கள் பரமபதம் செல்ல விரும்பியதாலும், இந்த உலகம் முழுவதும் அறியாமை நீங்கப்பெற்று பகவானுடைய பொருந்திய இரண்டு திருவடிகளை உபாயமாகப் பற்றி நின்று கரையேற வேண்டும் என்று எண்ணுவதாலும், கருணை நிறைந்த மனத்துடன், சிறந்த விவேகம் நிறைந்த கைங்கர்யம் என்னும் செல்வம் பெருகி, சிறந்த சிஷ்யர்களிடம் அழியாத ஸம்ப்ரதாயம் என்னும் தீபத்தை ஏற்றினர்.

நிரவதி தயா திவ்ய உதத்வத் தரங்க நிரங்குசை:
 நியமயதி ய: சிஷ்யாந் சிக்ஷா க்ரமை: குண ஸங்க்ரமை:
 அசரம் குரோராஜ்ஞா பாரம்பரீ பரவாநஸௌ
 ந பரமிஹ தாந் தல்லக்ஷேண ஸ்வயம் அபி ரக்ஷதி

பொருள் - யார் ஒருவர், எல்லை காண இயலாத உயர்ந்த ஸமுத்ரத்தின் அலைகள் போன்று தடை அற்றவையும், சிறந்த குணங்களை உண்டாக்கவல்லவையும் ஆகிய கல்வி முறைகளால், தனது சிஷ்யர்களை நியமிக்கிறாரோ, அப்படிப்பட்ட குருவானவர் தன்னுடைய சிஷ்யர்களை மட்டும் காப்பாற்றவில்லை; அதே காரணத்தால், அனைவருக்கும் முதல் ஆசார்யனாக உள்ள பகவானுடைய ஆணைக்கு அடங்கி நடந்து, தன்னையும் காப்பாற்றிக் கொள்கிறார்.

ஆசார்ய க்ருத்ய அதிகாரம் ஸம்பூர்ணம்